

MEDEDELINGEN EN BEKENDMAKINGEN

FINANCIËLE STEUN VAN DE STICHTING „DE DRIE LICHTEN”

De Stichting „De Drie Lichten” nodigt gegadigden uit vóór 1 juni 1971 hun aanvragen in te dienen bij haar secretaris.

Steun kan worden verleend aan Nederlandse artsen ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek op medisch gebied. Zulk een steun betrefte bij voorkeur levensonderhoud van hen, die een onderzoek zouden willen verrichten, doch daarvan door financiële omstandigheden worden weerhouden. Daarnaast bestaat de mogelijkheid gelden ter beschikking te stellen voor te maken onkosten, exclusief apparatuur. Voorts kan worden overwogen iemand in de gelegenheid te stellen hulp personeel in dienst te nemen.

De aanvragen dienen een nauwkeurige omschrijving te geven van de doelstellingen en vergezeld te gaan van aanbevelingen.

Leiden, 14 april 1971
Pathologisch Laboratorium
Wassenaarseweg 62

Prof. Dr. A. SCHABERG,
secretaris

BERICHTEN

BUITENLAND

Wereldberichten

Rabies. — In 1969 zijn bij de Wereldgezondheidsorganisatie van 51 landen rapporten betreffende rabies binnengekomen. Er hebben zich 331 sterfgevallen bij mensen voorgedaan; 429.823 personen moesten profylactisch worden behandeld wegens contact met een verdacht of geïnfecteerd dier. Het door de WHO op grond van deze rapporten gepubliceerde overzicht kon niet volledig zijn, omdat de informatie hiaten vertoonde. In Afrika, Centraal- en Zuid-Amerika, Azië, Griekenland en Turkije was de hond het meest aangetaste dier; in andere Europese landen was het de vos. In de Verenigde Staten zijn stinkdieren (33 pct van alle gerapporteerde dieren) en vossen (25 pct) het meest aangetast. In India, Puerto Rico en Rhodesië is rabies waargenomen bij mongozen. In de Kanaalzone in Centraal-Amerika waren vleermuizen de voornaamste overbrengers, terwijl ze ook van belang waren in Argentinië, Colombia, Mexico, de Verenigde Staten en Venezuela. Runderen waren in Argentinië, El Salvador en Israël het meest geïnfecteerd, en kwamen na vossen op de tweede plaats in Frankrijk, West-Duitsland en Luxemburg. Voor de mens is de hond nog steeds de belangrijkste overbrenger, daarop volgt de kat, met de volgende uitzonderingen: vleermuizen in de Kanaalzone, vossen in Polen, jakhalzen in India en Pakistan, apen in Indonesië, en knaagdieren in Kameroen, Costa Rica, Guam en Guatemala. Maar in België, Denemarken, Luxemburg en Zwitserland, waar honden tegen rabies gevaccineerd worden, zijn katten de voornaamste infectiebron. In deze landen ontvingen 37 personen na contact met een verdachte kat een antirabiesbehandeling, en slechts 2 na contact met een verdachte hond. In Libanon was wederom, evenals in vroegere jaren, contact met een rat de voornaamste reden voor profylactische behandeling, gevolgd door contact met een verdachte hond. (*WHO Press*, 1 april 1971.)

Burundi

Vaccinatie tegen vlektyfus. — In 1969 zijn in de bergstreken van Burundi in Centraal-Afrika, waar sinds 1967

een vlektyfus-epidemie heerst, ruim 5.000 personen ingeënt met een pas ontwikkeld levend vaccin van *Rickettsia prowazekii*, de verwekker van vlektyfus. Voor een controle-onderzoek ontvingen 5.000 andere personen een injectie met een tetanus-difterievaccin. De eerste groep toont thans voor 90 pct immuniteit tegen vlektyfus. Het vaccin is bereid uit een spontane mutant van *R. prowazekii*, in 1941 voor het eerst geïsoleerd door Spaanse onderzoekers te Madrid. (*J. Amer. med. Ass.*, 8 maart bl. 1572.)

Frankrijk

Honderd jaar huidtransplantatie. — De eerste huidtransplantatie is in 1870 uitgevoerd door de Zwitser J. L. REVERDIN te Parijs. Minder dan een jaar later, in november 1870 verrichtte H. PHILLIPSEN te Kopenhagen een huidtransplantatie. Later ontwierp O. STORCH te Kopenhagen een nieuwe methode, overeenkomstig de Thiersch-transplantatie die in Europa een grote populariteit geniet. (*J. Amer. med. Ass.*, 8 maart bl. 1677.)

Groot-Brittannië

De nieuwe drug-wet. — De nieuwe wet betreffende misbruik van drugs („Misuse of Drugs Bill”) rangschikt drugs in drie klassen. Klasse A omvat o.a. heroïne, opium, tetrahydrocannabinol (het werkzame bestanddeel van marihuana), LSD; tot klasse B behoren cannabis, amfetamines enz.; tot klasse C rekt de wet een aantal drugs zoals benzofentamine, stoffen die naar verhouding minder schadelijk zijn. De classificatie lijkt op die welke de WHO in 1968 heeft voorgesteld. Nieuw is ook in de wet, dat er ten aanzien van de strafbaarheid verschil wordt gemaakt tussen personen die drugs in hun bezit hebben en personen die anderen ervan voorzien. Een editorial in *Nature* (19 maart bl. 135) prijst de wet om verschillende redenen, o.a. omdat de strafbaarheid wegens bezit van LSD thans gelijkgeschakeld is met die wegens bezit van opiaten. Ook erkent het de realistische wending, dat cannabis thans in een andere categorie is geplaatst, waarmee de wet min of meer accepteert dat cannabis algemeen gebruikt wordt, zodat draconische strafmaatregelen niet meer op hun plaats zijn. Minder gelukkig wordt de classificatie van amfetamines (in klasse B) en van barbituraten gevonden, die thans niet formeel onder controle staan, maar aan de medische usance worden overgelaten. Nieuw in de wet is de bepaling dat de politie gerechtigd is, mensen aan te houden en te fouilleren om na te gaan of zij drugs bij zich hebben. De editorial-schrijver van *Nature* voorziet hier moeilijkheden: Wie zullen door de politie daarvoor worden uitgekozen? Langharigen? Slordig geklede mensen? Het recht van fouilleren is bovendien een ernstige erosie van het vrijheidsprincipe dat „people can come and go as they please”.

Geestelijke gezondheid. — Op de jaarvergadering van de National Association for Mental Health werd een „Mind Campaign” gelanceerd, „een uitdaging aan U, om te vragen wat voor soort maatschappij wij in Groot-Brittannië bezig zijn te creëren; om te vragen of onze materiële vooruitgang gepaard is gegaan met vooruitgang in menselijk welzijn”. Overvloed, materiële welvaart, betere lichamelijke gezondheid, langere levensduur en betere sociale omstandigheden zijn op paradoxale wijze uitgelopen op slechter aangepaste kinderen, zelfmoordpogingen, vereenzaming, stress, angst en depressie. Van één op de zes thans schoolgaande meisjes en van één op de negen jongens is te verwachten dat zij een deel van hun leven in een psychiatrische inrichting zullen doorbrengen. „Van onze ziekenhuisbedden zijn 46 pct